

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce

M. H.

zastoupený SILMET VYTÁPĚNÍ s.r.o.
se sídlem Příbram III, 168

proti

Generální ředitelství cel

žalovanému

se sídlem Budějovická 1387/7, Praha 4,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 6. 2019, č. j. 10329-5/2019-900000-318,

takto:

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Zástupkyně žalobce podala dne 19. 8. 2019 k Městskému soudu v Praze žalobu proti shora označenému rozhodnutí žalovaného, v níž navrhla zrušení tohoto rozhodnutí.
2. Podle § 32 odst. 1 o.s.ř. (které je v souladu s § 64 s.ř.s. přiměřeně použitelné i pro řízení před správními soudy) musí každý, kdo v řízení vystupuje jako zástupce účastníka, popřípadě jako jeho další zástupce, své oprávnění doložit již při prvním úkonu, který ve věci učinil. Nedoložením oprávnění zastupovat vzniká pochybnost, zda zástupce skutečně vykonává v řízení práva osoby, za jejíhož zástupce se označil. Doložení plné moci zástupce je považováno za jednu z podmínek řízení. Tento názor potvrdil i rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 16. 12. 2008, č. j. 8 Aps 6/2007 - 247; v něm uvedl, že *„ve správním soudnictví jsou podmínky řízení vnímány jako takové podmínky, za nichž soud může rozhodnout ve věci samé; jejich nedostatek tedy brání soudu vydat meritorní rozhodnutí (srov. § 103 o. s. ř. podpůrně za použití § 64 s. ř. s.). Jsou chápány jako podmínky přípustnosti procesu jakožto celku, přičemž se upínají k procesním úkonům stran či soudu. ... Teorie procesního práva i soudní praxe řadí mezi podmínky řízení na straně soudu především pravomoc, příslušnost, na straně účastníků řízení způsobilost být účastníkem řízení, procesní způsobilost, popřípadě též plná moc zmocněnce v případě zastoupení“*.
3. Nesplnění povinnosti stanovené v § 32 odst. 1 o.s.ř. ve spojení s § 64 s.ř.s. představuje odstranitelný nedostatek podmínek řízení. Soud je pak povinen postupovat v souladu § 37 odst. 5 s.ř.s. a vyzvat účastníka, resp. zástupce, aby doložil plnou moc nebo jiným způsobem prokázal udělení plné moci (shodně viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 7. 2010, č. j. 8 As 31/2010 – 60). Závěr, podle kterého nedostatek procesní plné moci je nedostatkem podmínky řízení, který lze odstranit (§ 104 odst. 2 o.s.ř.), formuluje

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

např. rozsudek bývalého Nejvyššího soudu ČSR ze dne 29. 10. 1982, sp. zn. 3 Cz 73/82, uveřejněný ve Sborníku IV. Nejvyššího soudu, SEVT, Praha 1986, str. 719 - 720 nebo usnesení Nejvyššího soudu uveřejněné pod číslem 48/1998 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek. Ve druhém z citovaných rozhodnutí Nejvyšší soud též vysvětlil, že učinila-li určitá osoba procesněprávní úkon za jiného jako jeho zástupce, neuplatňuje v řízení sama (svým jménem) procesní práva, ale jedná za zastoupeného. Opatřením soudu k odstranění nedostatku průkazu zastoupení je zpravidla výzva tomu, kdo vystupuje jako zmocněnec, popřípadě účastníku, aby ve stanovené lhůtě předložil písemnou plnou moc, nebo aby k udělení plné moci došlo ústně do protokolu; to platí jak v případě, že plná moc nebyla v řízení doložena vůbec, tak v případě, že byla předložena s takovými nedostatky, pro které ji nelze považovat za platnou (shodně srov. též usnesení Nejvyššího soudu ze dne 24. 10. 1996, sp. zn. 2 Cdon 1007/96, uveřejněné v časopise Soudní judikatura č. 5, ročník 1997, pod číslem 36).

4. Skutečnost, že zastoupení není přes odpovídající opatření soudu doloženo, se v případě, že šlo o zastoupení při procesním úkonu, jímž se zahajuje řízení, může projevit dvojím způsobem. V případě, že podání, jímž se zahajuje řízení, je podepsáno i účastníkem řízení (osobou, jejímž jménem ten, kdo vystupuje jako zmocněnec, v řízení jedná), pohlíží soud nadále na uvedeného účastníka jako na osobu, jež v řízení zastoupena není. Je-li ovšem takové podání podepsáno jen tvrzeným zástupcem účastníka, vede okolnost, že se uvedený nedostatek podmínky řízení nezdařilo odstranit, k zastavení řízení. Je tomu tak - v intencích výše citovaného rozhodnutí - proto, že bez průkazu zastoupení nelze připustit, aby údajný zmocněnec vykonával v řízení práva osoby, která (dovedeno do důsledku) ani nemusí vědět, že někdo zneužil jejího jména (shodně viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. 1. 2005 sp. zn. 29 Odo 344/2004).
5. Vzhledem k tomu, že zástupkyně žalobce neprokázala při podání žaloby své oprávnění zastupovat žalobce, soud jí zaslal výzvu ze dne 27. 8. 2019, č. j. 8Af 34/2019-5, v níž jí vyzval k prokázání oprávnění podat za žalobce žalobu a zastupovat ho v řízení před soudem, a to ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení této výzvy. Uvedená výzva byla zástupkyni žalobce doručena prostřednictvím datové schránky dne 29. 8. 2019, ta však na ni ve stanovené lhůtě nereagovala.
6. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem dospěl soud k závěru, že zástupkyně žalobce nesplnila povinnost uloženou jí ustanovením § 32 odst. 1 o.s.ř. ve spojení s § 64 s.ř.s., a neodstranila nedostatek jedné z podmínek řízení spočívající v nedoložení řádné plné moci zástupce žalobce. Neodstranění tohoto nedostatku podmínky řízení brání tomu, aby soud v řízení pokračoval. Podle rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 2. 2019, čj. 6 As 405/2017-33, přitom platí, že: *„byla-li žaloba podána zmocněncem jménem zmocnitele (procesní úkon byl zjevně činěn za jiného), je zákonnou povinností zmocněnce doložit soudu oprávnění zmocnitele zastupovat. Pokud tuto zákonnou povinnost zmocněnec přes výzvu soudu nesplní, je soud oprávněn žalobu odmítnout pro nedostatek podmínek řízení dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., aniž by byl povinen vyzývat ke splnění této povinnosti vedle zmocněnce i samotného zmocnitele.“*
7. V souladu s citovaným rozhodnutím Městský soud v Praze podanou žalobu odmítl, aniž by vyzýval k doložení plné moci samotného žalobce, rovněž netrval na uhrazení soudního poplatku.

8. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 věta první s.ř.s., neboť žaloba byla odmítnuta a soudem nebyly shledány důvody pro přiznání náhrady nákladů řízení žalobci podle věty druhé téhož zákonného ustanovení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 19. listopadu 2019

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.